

[Socialministeren.]

sigt for Lovsammenhængens Skyld at supplere eller ændre Folkeforsikringsforslaget.

Den første Ændring vedrører Hjælp i Anledning af Fødsel, jfr. den som Bil. 4 til Lov om offentlig Forsorg aftrykte Udvalgsbetænkning, hvis Indhold man i det væsentlige har kunnet tiltræde.

Som Følge af dette Forslag ændres § 19 om Barsehjælp saaledes, at Sygekasserne skal yde fri Jordemoderhjælp, at Dagpengene i Barseltilfælde ydes med samme Beløb, som paagældende har sikret sig i Sygdomstilfælde, og for saa vidt Barselsengen varer over 14 Dage, skal Sygehjælp ydes for Resten af Tiden, og at Sygekassen ligeledes skal yde Lægehjælp under Barselsengen, hvor Jordemoderen eller Lægen har skønnet det nødvendigt, Endvidere foreslaas det, at den Hjælp, som i Anledning af Barsel maa ydes kvindelige Arbejdere, der i Medfør af Arbejderbeskyttelseslovgivningen tvinges til Barselhvile, jfr. vedkommende Udvalgsbetænkning til Forslaget om offentlig Forsorg, Side 352, der fastsætter dette Tidsrum til normalt 3 Uger, undtagelsesvis indtil 6 Uger efter Fødslen, at denne Hjælp skal knyttes til Sygeforsikringen og altsaa ydes med faste Takster: 3 Kr. daglig i Hovedstaden, 2 Kr. 40 Ø. i Købstæderne og 1 Kr. 80 Ø. paa Landet, en Særhjælp, som altsaa først begynder at løbe, naar de førnævnte 14 Dage efter Fødslen, hvor der skal ydes Sygehjælp, er forløbet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdshvile for disse kvindelige Erhvervsarbejdere en vis Tid før Fødselen har man hverken anset det for nødvendigt eller ønskeligt at udstede et almindeligt Paabud om saadan tvungen Arbejdshvile, jfr. nævnte Udvalgsbetænkning Side 345, men man har indskrænket sig til at foreslaa, at Dagpengehjælpen kun kan ydes til de kvindelige Erhvervsarbejdere, som paa Grund af nærforestaaende Fødsel ifølge særskilt Lægeattest ikke kan udføre deres sædvanlige Arbejde uden Skade for sig selv eller Føstret. Denne Dagpengehjælp kan dog ikke ydes, hvor Svangerskabet maa betragtes som sygeligt forløbende, eller hvor Kvinden nok kan taale det normale Arbejde i Virksomheden, men blot ikke Overarbejde eller særlig anstrengende Arbejde, og kan aldrig udstrækkes udover 8 Uger før Fødselens formodede Indtræden.

Endelig stilles der Forslag om at yde den oftnævnte Pengehjælp til de Kvinder, som Loven paalægger Barselhvile efter en Fødsel, naar og saa længe Moderen af

Hensyn til Diegivning holder sig borte fra sit Arbejde, dog længst indtil 6 Ugers-Dagen efter Fødselen. Hvor vigtig Diegivning er særlig i den første Tid efter Fødselen, gaar jo heldigvis mere og mere op for Almenheden, medens det samtidig gennem de af de kvindelige Fabrikinspektører foretagne Undersøgelser viser sig, at det staar ilde til med Diegivningen indenfor Fabrikarbejdernes Kreds. Jeg henviser om disse samfundsvigtige Problemer til Professor Gammeltofts Udtalelser i oftnævnte Betænkning Side 370—72, til Fru Gloerfelt-Tarps Undersøgelse Side 373—91, til Fru Ragna Schous Side 392—410 og endelig om Udlandets Lovgivning om Barsehjælp til Sekretær i Socialministeriet K. A. Hansens Oversigt Side 358—69, der viser, hvor langt tilbage vi i dette for sin fremskredne Sociallovgivning forreste Land for Øjeblikket er paa det nævnte Omraade.

Ændringsforslaget til § 19, Stk. 1, Nr. 1—3, altsaa angaaende selve Barsehjælpen og Pengehjælpen i de første 14 Dage, er anslaaet til 800 000 Kr., hvoraf de 200 000 foreslaas refunderet af Statskassen efter den almindelige Regel i § 13, Stk. 2, medens Broderparten, de 600 000 Kr., er lagt paa Sygekasserne, dels fordi dette efter Systemet er naturligt, dels fordi hele Sygeforsikringen væsentlig styrkes og forbedres ved de foreslaaede Ændringer. Naturligvis var jeg alligevel meget spændt paa at se, om Sygekasserne vilde stille sig forstaaende eller afvisende, men til min store Glæde vedtog de danske Sygekassers Repræsentantmøde i Aarhus den 14. Juni i Aar følgende Udtalelse: „Repræsentantmødet i De danske Sygekassers samvirkende Centralforeninger tilslutter sig Tanken om en Forbedring af Svangerforsorgen i den af Socialministeriets Udvalg angivne Retning, selv om Repræsentantskabet maa imødesee de økonomiske Byrder, Forslagets Gennemførelse vil medføre, med nogen Betænknelighed. Repræsentantskabet tilsiger sin fulde Tilslutning til Sygekassernes Medvirkning, hvad den administrative Side angaar.“

Jeg kan kun paa ny udtale min Taknemmelighed over den Forstaaelse, Socialreformens betydelige Ændringer bestandig har mødt hos Sygekassernes øverste Ledelse, endog hvor det drejer sig om nye Byrder, baade administrativt og økonomisk.

Hvad dernæst Udgifterne til den særlige Arbejdshvile, Barselhvile, § 19, Stk. 1, Nr. 4—5, og Stk. 2, angaar, anslaa disse til 1 200 000 Kr., der refunderes efter den almindelige mellemkommunale Refusionsregel.